

slag fuldt ud, fordi det, saaledes som det foreligger, som et samlet Hele, er lokalt begrænset til de Kredse, der komme i Forbindelse med nye Jernbaneanlæg. Nu kan man jo sige: Vi haabe, at efter 30 Aars Forløb skal det Forhold være ændret. Ja, det haaber jeg ogsaa, men ingen ved det. Vi vedtage ved dette Lovforslag en lokalt begrænset Skat, der skal falde bort om 50 Aar, og naar vi ere enige om at sige — hvad jeg tror er rigtigt —, at efter 30 Aars Forløb vil man ikke ved en mulig Værdistigning være i Stand til at paa-pege, at den er fremkommen paa Grund af de Jernbaneanlæg, der blev anlagte for 30 Aar siden, kan jeg ikke se andet, end at det er rigtigt og naturligt at give fri Adgang til, at en saadan Behæftelse paa de forskellige Ejendomme kan falde bort. Derfor har jeg kunnet være med til Forslaget, idet jeg ikke har kunnet se andet, end at det giver en fornuftig Ordning af dette Forhold. Det er muligt, at man inden den Tid har en anden Form for Værdistigningsskat i Almindelighed, hvad jeg ogsaa haaber, men finder man en anden Form for en Løsning af dette Spørgsmaal, er det noget for sig og noget, jeg vil hilse med Glæde.

Jeg skal slutte disse Udtalelser med Ønsket om, at det maa lykkes at gennemføre dette Lovforslag i indeværende Rigsdagssamling, hvor vanskeligt det end kan synes, da der ikke kan være meget tilbage af den. Den ærede Ordfører (Thomas Larsen) har Ret i, at denne Sag ikke er ny for Rigsdagen, og den har ogsaa samlet et Flertal i Kommissionen om sig. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) synes ikke saa godt om Kompromisser, men jeg vil i saa Henseende sige, at for at faa de mange nye Jernbaneanlæg, vi vedtog i Fjor, satte i Gang, har man maattet se bort fra mange specielle Krav, som man ellers kunde have Lyst til at faa drøftede i denne Sag, og jeg vil da ønske, at det maa lykkes den højtærede Minister at faa dette Lovforslag ført igennem. Det er en ny Form for Beskatning, det her drejer sig om. Hvor langt denne Form vil føre, er jeg ikke i Stand til at se, men jeg tror, den er forsvarlig, og Fremtiden vil ganske sikkert bringe den ind i et saadant Spor, at man i det væsentlige kommer til en Beskatning af al Værdistigning. Jeg vil ogsaa af den Grund haabe, at Ministeren maa kunne gennemføre denne Sag, som har været saa stærkt paa Tale ved flere Lejligheder her i Vinter, for at man uden Hindring deraf kan

komme til at udføre de nye Jernbaneanlæg og saaledes raade Bod paa den raadende Arbejdsløshed, thi det er urimeligt at tænke sig, at der, naar vi staa med offentlige Anlæg til saa mange Millioner, som Tilfældet er, alligevel skal kunne vedblive at være saa stor Arbejdsløshed, som der er. Arbejdet maatte kunne tilbydes, og saa blev det de arbejdsløses egen Sag, om de vilde paa tage sig det eller ej. Jeg kan bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han saa rask og resolut har optaget Kommissionsflertallets Forslag som sit, idet jeg haaber, at det vil lykkes ham at gennemføre det i en nær Fremtid.

Laust Jensen: Det foreliggende Lovforslag fremtræder som Resultat af en Kommissionsbehandling, men Kommissionen er ikke bleven enig, den har delt sig i et Flertal og flere Mindretal. Hvert af disse Partier har saa afgivet en Betænkning med tilhørende Lovforslag eller, rettere sagt, udarbejdet et Lovforslag med tilhørende Betænkning. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), der indledede Debatten om dette Lovforslag, begyndte med at udtale, at da et Lovforslag om en Værdistigningsafgift ved Jernbaneanlæg var til Behandling her i Salen i Fjor, syntes man fra alle Sider at være enig om Princippet for en saadan Skat. Det er muligt, den ærede Ordfører har Ret, men jeg skal dog straks gøre opmærksom paa, at jeg har hidintil haft nogen Tvivl om Berettigelsen af en saadan Skat. Jeg tvivler aldeles ikke om de uhyre Vanskeligheder, der ville vise sig ved at faa en saadan Skat gennemført og praktiseret paa en nogenlunde retfærdig Maade. De forskellige Anskuelser, der have været her i Folketinget om en saadan Skat, gav sig ogsaa Udtryk i Fjor i forskellige Lovforslag. Maa jeg saaledes minde om, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og jeg hver stillede et Forslag, der paa adskillige Punkter faldt sammen. Men disse Lovforslag fik saa ringe Tilslutning her i Folketinget, at jeg indrømmer, at man nok kan være overbevist om, at Flertallet her i dette Ting slutter sig til Tanken om en Værdistigningsafgift ved Jernbaneanlæg paa det Grundlag, Flertallets Lovforslag nu foreligger paa.

Udgangspunktet for en saadan Skats Berettigelse er den Opfattelse, at de Værdier, der skabes ved Samfundsforanstaltninger, har Samfundet til en vis Grad Ret til igen at inkassere. Denne Tanke og